

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 9. juli 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-817/19	<p>Ligue des droits humains (PNR-direktivet)</p> <p><u>Emne:</u> Forholdet mellem PNR-direktivets regler om karakteren af indhentede oplysninger samt indsamling og opbevaring heraf, og Chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), sammenholdt med denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra d), fortolkes således, at den finder anvendelse på en national lovgivning såsom lov af 25. december 2016 om behandling af passageroplysninger, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet samt Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF? M.fl.</p>	Justitsministeriet Rigspolitiet	MF	13.07.21

C-791/19	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p><u>Emne:</u> Retsstatsprincippet, dommeres uafhængighed, betydningen af at retslige afgørelse kan kvalificeres som disciplinærforseelser, herunder i lyset af adgangen til at forelægge præjudicielle spørgsmål.</p> <p><u>Påstande:</u> 1. Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, idet —den har tilladt, at indholdet i retslige afgørelser kan kvalificeres som disciplinærforseelser i forhold til dommerne ved de almindelige domstole (artikel 107, stk. 1, i lov om de almindelige domstoles organisation og artikel 97, stk. 1 og 3, i lov om højesteret), —den ikke har sikret uafhængighed og upartiskhed for højesterets disciplinærkammer, som det tilkommer at kontrollere de afgørelser, der træffes i disciplinærsager mod dommerne [artikel 3, nr. 5), artikel 27 og artikel 73, stk. 1, i lov om højesteret, sammenholdt med artikel 9a i lov om det nationale råd for retsvæsenet], —den har overdraget formanden for højesterets disciplinærkammer en skønsbeføjelse til at nominere disciplinærdomstolen i første instans i sager vedrørende dommere ved de almindelige domstole (artikel 110, stk. 3, og artikel 114, stk. 7, i lov om de almindelige domstoles organisation), og dermed ikke har sikret, at disciplinærsagerne behandles af en domstol, der er »oprettet ved lov«, og —den har overdraget justitsministeren beføjelsen til at udpege en disciplinærembedsmand for justitsministeren (artikel 112b i lov om de almindelige domstoles organisation) og dermed ikke har sikret, at disciplinærsagerne mod dommere ved de almindelige domstole behandles inden for en rimelig frist, og idet den har fastsat, at foranstaltninger i forbindelse med udpegelse af en forsvarer og dennes varetagelse af forsvaret ikke har opsættende virkning på afviklingen af disciplinærsagen (artikel 113a i lov om de almindelige domstoles organisation), og at disciplinærdomstolen gennemfører disciplinærsagen selv i den pågældende tilsagte dommers eller dennes forsvarers lovlige forfald (artikel 115a, stk. 3, i lov om de almindelige domstoles organisation), og dermed ikke har sikret retten til forsvar for de anklagede dommere ved de almindelige domstole, og at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 267, stk. 2 og 3, TEUF, idet —den har tilladt, at retternes beføjelse til at forelægge Domstolen anmodninger om præjudicielle afgørelser begrænses af muligheden for at indlede en disciplinærsag. 2) Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	15.07.21
----------	---	---	-----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-262/21 PPU	A <u>Sagen vedrører:</u> 1. L'article 2, point 11, du règlement (CE) no 2201/2003 du Conseil, du 27 novembre 2003, relatif à la compétence, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière matrimoniale et en matière de responsabilité parentale abrogeant le règlement (CE) no 1347/2000 (ci-après le « règlement Bruxelles II bis »), relatif au déplacement illicite d'un enfant, doit-il être interprété en ce sens que répond à cette qualification la situation dans laquelle l'un des parents, sans l'accord de l'autre parent, déplace l'enfant de son État de résidence vers un autre État membre, lequel est l'État membre responsable en vertu d'une décision de transfert prise par une autorité en application du règlement (UE) no 604/2013 du Parlement européen et du Conseil (ci-après le « règlement Dublin III ») ? m.fl.	Social- og Ældreministeriet	O-sag	GA	14.07.21
T-550/18	Harrington Padrón mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/901 af 25. juni 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/899 af 25. juni 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.07.21
T-551/18	Oblitas Ruzza mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/901 af 25. juni 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/899 af 25. juni 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.07.21
T-552/18	Moreno Reyes mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/901 af 25. juni 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/899 af 25. juni 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.07.21
T-553/18	Rodríguez Gómez mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/901 af 25. juni 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/899 af 25. juni 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.07.21

T-554/18	Hernández Hernández mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/901 af 25. juni 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/899 af 25. juni 2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela, annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.07.21
T-32/19	Harrington Padrón mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1656 af 6. november 2018 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1653 af 6. november 2018 annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri vedrører sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.07.21
T-35/19	Benavides Torres mod Rådet <u>Påstande:</u> — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1656 (1) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1653 (2) annulleres, for så vidt som deres bestemmelser vedrører sagsøgeren. — Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	14.07.21
T-65/19	AI mod ECDC <u>Påstande:</u> — Annullation af ECDC's afgørelse af 18. maj 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand af 20. juni 2017. — Annullation af ECDC's afgørelse af 20. juni 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning af 30. maj 2018 om aktindsigt i undersøgelsesrapporten. — Om fornødent annullation af ECDC's afgørelse af 26. oktober 2018 om afslag på sagsøgerens klage af 2. juli 2018. — ECDC tilpligtes at betale en erstatning, som efter ret og billighed er opgjort til 40 000 EUR, for det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	14.07.21
T-185/19	Public.Resource.Org og Right to Know mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 639 final af 22. januar 2019 (inklusive den oprindelige afgørelse af 15.11.2018 med referencenummer GROW/D3/ALR/dr (2018) 5993057) annulleres. — Subsidiært hjemvises sagen til Europa-Kommissionen til fornyet behandling. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	14.07.21
C-167/19 P	Freistaat Bayern mod Europa-Kommissionen (appel) <u>Påstande:</u> — Den appellerede dom ophæves. — Det fastslås, at det første anbringende i stævningen for Retten er ugrundet. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling af de øvrige anbringender. — Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i forbindelse med appelsagen, eller subsidiært for det tilfælde, at sagens hjemvises til Retten, udsættes afgørelsen med hensyn til sagsomkostningerne i første instans og i forbindelse med appelsagen.	Miljøministeriet	O-sag	GA	15.07.21
C-804/19 og C-341/19	WABE og MH Müller Handel 1. Kan en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF, baseret på en intern regel i en privat virksomhed kun være hensigtsmæssig, hvis der ifølge denne regel er forbud mod at bære enhver form for synlige symboler af religiøs, politisk og anden	Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Økonomistyrelsen	O-sag	Dom	15.07.21

	<p>ideologisk karakter, og ikke kun mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>a) Skal artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at rettighederne i artikel 10 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret)] og artikel 9 i [Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)] skal tages i betragtning ved undersøgelsen af, om en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion, baseret på en intern regel i en privat virksomhed, er hensigtsmæssig, når den indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter?</p> <p>b) Skal artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at der kan tages hensyn til nationale regler med forfatningsrang, som beskytter religionsfriheden, som værende gunstigere bestemmelser som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF ved undersøgelsen af, om en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion, baseret på en intern regel i en privat virksomhed, er hensigtsmæssig, når den indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål, litra a) og litra b) besvares benægtende:</p> <p>Skal nationale regler med forfatningsrang, som beskytter religionsfriheden, ved undersøgelsen af en instruks baseret på en intern regel i en privat virksomhed, og som indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter, ikke finde anvendelse på grund af den primære EU-ret, selv om den primære EU-ret, som f.eks. chartrets artikel 16, anerkender national lovgivning og praksis?</p>				
C-453/19 P	<p>Deutschen Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p><u>Påstande:</u> —Det fastslås, at sagen kunne antages til realitetsbehandling, og at den er begrundet, for så vidt som appellanten har anfægtet foranstaltning nr. 12 (indbetaling til lufthavnen Frankfurt-Hahns kapitalreserve) med den begrundelse, at der med denne foranstaltning finansieres driftsstøtte til lufthavnen Frankfurt-Hahn.</p> <p>—I øvrigt ophæves Rettens dom af 12. april 2019 i sag T-492/15.</p> <p>—Der gives medhold i appellants påstand i første instans, og den tilgrundliggende afgørelse SA.21121 fra Kommissionen af 1. oktober 2014 (med undtagelse af foranstaltning nr. 12 for så vidt som denne anvendes til at udbetale driftsstøtte til lufthavnen Frankfurt-Hahn) annulleres.</p> <p>—Subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret til fornyet afgørelse.</p> <p>—Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Transport- og Boligministeriet	O-sag	Dom	15.07.21
C-535/19	<p>A</p> <p>1) Er offentlige sundhedsydelser omfattet af begrebet »ydelser ved sygdom« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 883/2004?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4 i forordning nr. 883/2004 og artikel 24 i direktiv 2004/38 – med henblik på at undgå et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om sociale ydelser, der er fastlagt for at sikre adgang til sundhedsydelser – da nægte unionsborgere, der på det pågældende tidspunkt ikke har status som arbejdstager, disse ydelser, som tildeles medlemsstaternes statsborgere og familiemedlemmerne til en unionsborger, som har status som arbejdstager, der befinder sig i samme situation?</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	15.07.21

	<p>3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 24 i direktiv 2004/38 – med henblik på at undgå et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om sociale ydelser, der er fastlagt for at sikre adgang til sundhedsydelser – da nægte unionsborgere, der på det pågældende tidspunkt ikke har status som arbejdstager, disse ydelser, som tildeles medlemsstaternes statsborgere og familiemedlemmerne til en unionsborger, som har status som arbejdstager, der befinder sig i samme situation?</p> <p>4) Er en situation, hvor en unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed, nægtes retten til at modtage offentlige sundhedsydelser, der finansieres af staten, i alle de berørte medlemsstater i hovedsagen, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, litra e), i forordning nr. 883/2004?</p> <p>5) Er en situation, hvor en unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed, nægtes retten til at modtage offentlige sundhedsydelser, der finansieres af staten, i alle de berørte medlemsstater i hovedsagen, i overensstemmelse med artikel 18, artikel 20, stk. 1, og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?</p> <p>6) Skal den omstændighed, at et ophold er lovligt som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38, fortolkes således, at den giver en person ret til adgang til den sociale sikringsordning, og således, at den kan udgøre en grund til at udelukke den pågældende fra den sociale sikringsordning? Skal det i hovedsagen navnlig fastslås, at den omstændighed, at ansøgeren har en fuld sygeforsikringsdækning, som er en af betingelserne for et lovligt ophold i henhold til direktiv 2004/38, kan ligge til grund for et afslag på at optage den pågældende i det sundhedssystem, der finansieres af staten?</p>				
C-795/19	<p>Tartu vangla</p> <p>Skal artikel 2, stk. 2, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en horendsættelse, der overskrider den foreskrevne norm, udgør en absolut hindring for en ansættelse som fængselstjenestemand og anvendelse af korrigerende hjælpemidler med henblik på vurderingen af opfyldelsen af kravene til horeevnen ikke er tilladt?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	15.07.21
C-848/19 P	<p>Tyskland mod Polen (appel)</p> <p><u>Påstande:</u> —Rettens dom af 10. september 2019 i sag T-883/16 ophæves. —Sag T-883/16 hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. —Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	15.07.21
C-911/19	<p>FBF</p> <p>1. Kan retningslinjer udstedt af en europæisk tilsynsmyndighed være genstand for et annulationssøgsmaal som omhandlet i bestemmelserne i artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en brancheforening har ret til gennem annulationssøgsmaal at få prøvet gyldigheden af retningslinjer, der er rettet til de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, og som ikke vedrører denne forening hverken direkte eller individuelt?</p> <p>2. Såfremt et af de to spørgsmål i spørgsmål 1 besvares benægtende, ønskes det oplyst, om retningslinjer udstedt af en europæisk tilsynsmyndighed kan være genstand for en præjudiciel forelæggelse som omhandlet i bestemmelserne i artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Såfremt</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet Finanstilsynet	O-sag	Dom	15.07.21

	<p>dette spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om en brancheforening har ret til at gøre indsigelse imod samt få prøvet gyldigheden af retningslinjer, der er rettet til de medlemmer, hvis interesser den forsvarer, og som ikke vedrører denne forening hverken direkte eller individuelt?</p> <p>3. Såfremt den franske bankforening har ret til at gøre indsigelse imod og få prøvet de af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed den 22. marts 2016 vedtagne retningslinjer, ønskes det oplyst, om denne myndighed ved at have udstedt disse retningslinjer har overskredet sin kompetence i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)?</p>				
C-948/19	<p>Manpower Lit</p> <p>1. Hvilket indhold skal begrebet »offentligretlig virksomhed« i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2008/104 tilføjes? Skal Den Europæiske Unions agenturer som eksempelvis [Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (herefter »EIGE«)] anses for »offentligretlige virksomheder« som omhandlet i direktiv 2008/104?</p> <p>2. Hvilke enheder (vikarbureau, brugervirksomhed, mindst en af disse eller muligvis begge) er i henhold til artikel 1, stk. 2, i direktiv 2008/104 underlagt kriteriet om udøvelse af en økonomisk aktivitet? Skal EIGE's aktivitetsområder og funktioner som defineret i artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1922/2006 af 20. december 2006 anses for en økonomisk aktivitet, således som begrebet er defineret (forstået) i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2008/104?</p> <p>3. Kan artikel 1, stk. 2 og 3, i direktiv 2008/104 fortolkes således, at de kan udelukke anvendelse af direktivet på sådanne offentligretlige og privatretlige vikarbureauer eller brugervirksomheder, som ikke indgår i de forhold, der henvises til i direktivets artikel 1, stk. 3, og ikke udøver den økonomiske aktivitet, der er nævnt i direktivets artikel 1, stk. 2?</p> <p>4. Skal bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/104 vedrørende vikaransattes rettigheder for så vidt angår væsentlige arbejds- og ansættelsesvilkår, særligt hvad angår løn, i fuldt omfang finde anvendelse på Den Europæiske Unions agenturer, der er underlagt særlige regler i EU's arbejdsmarkedslovgivning samt artikel 335 TEUF og artikel 336 TEUF?</p> <p>5. Er en medlemsstats retsforordning (artikel 75 i den litauiske arbejdsmarkedslov), der gennemfører bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/104 for alle virksomheder (herunder EU-institutioner), der gør brug af vikaransatte, i strid med princippet om en EU-institutions administrative autonomi som fastlagt i artikel 335 TEUF og artikel 336 TEUF og med reglerne om beregning og betaling af løn i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union?</p> <p>6. Henset til, at alle stillinger (arbejdsfunktioner), i hvilke arbejdstagere ansættes direkte af EIGE, omfatter arbejdsopgaver, der udelukkende kan udføres af disse arbejdstagere, som arbejder under vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, kan de respektive stillinger (arbejdsfunktioner), som varetages af vikaransatte, da anses for at være »sammenlignelige arbejdsopgaver« som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/104?</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	15.07.21
C-33/20, C-155/20 og C-187/20	<p>BMW Bank et Volkswagen Bank</p> <p>1. Skal artikel 10, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (herefter »direktiv 2008/48/EF«) fortolkes således, at kreditaftalen for så vidt angår oplysninger om kredittypen i givet fald skal angive, at der er tale om en tilknyttet kreditaftale og/eller en tidsbegrænset</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	15.07.21

	<p>kreditaftale?</p> <p>2. Skal artikel 10, stk. 2, litra d), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at kreditaftalen, når der er tale om tilknyttede kreditaftaler, som indgås til finansiering af køb af en vare, og kreditbeløbet udbetales til sælgeren, med hensyn til betingelserne for at udnytte kreditmuligheden skal angive, at kredittageren fritages for sin pligt til at betale købsprisen i tilsvarende omfang, og sælgeren er forpligtet til at udlevere varen til ham, såfremt købsprisen er erlagt fuldt ud? [...]</p>				
C-123/20	<p>Ferrari</p> <p>1. Kan der som følge af en offentliggørelse af et helhedsbillede af et produkt i henhold til artikel 11, stk. 1, og stk. 2, første punktum, i forordning (EF) nr. 6/2002 opstå ikke-registrerede EFdesignrettigheder til enkelte dele af produktet?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvilket retligt kriterium skal der anvendes inden for rammerne af vurderingen af den individuelle karakter i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 ved fastlæggelsen af helhedsindtrykket for så vidt angår en komponent, der – som eksempelvis en del af et køretøjskarosseri – inkorporeres i et sammensat produkt? Kan der navnlig lægges vægt på, om komponentens udseende, således som det opfattes af en informeret bruger, ikke udviskes fuldstændig i det sammensatte produkts udseende, men har en vis formæssig selvstændighed og enhed, som gør det muligt at identificere et æstetisk helhedsindtryk, der er uafhængigt af den overordnede udformning?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	GA	15.07.21
C-152/20 og C-218/20	<p>SC Gruber Logistics m.fl.</p> <p>1) Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 fortolkes således, at valget af den lov, der skal anvendes på den individuelle arbejdsaftale, udelukker anvendelsen af loven i det land, hvori arbejdstageren sædvanligvis har udført sit arbejde, eller således at lovvalget udelukker anvendelsen af forordningens artikel 8, stk. 1, andet punktum?</p> <p>2) Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 fortolkes således, at den minimumsløn, der er fastsat i det land, hvori arbejdstageren sædvanligvis har udført sit arbejde, udgør en rettighed, som er omfattet af de »bestemmelser, som ikke kan fraviges ved aftale i henhold til den lov, som ville have fundet anvendelse [...], såfremt parterne ikke havde aftalt lovvalg«, efter forordningens artikel 8, stk. 1, andet punktum?</p> <p>3) Skal artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 fortolkes således, at den er til hinder for, at medtagelse i den individuelle arbejdsaftale af en klausul, der henviser til bestemmelserne i den rumænske arbejdslov, svarer til valget af den rumænske lov, i det omfang det er velkendt i Rumænien, at der er en lovbestemt pligt til at medtage denne klausul om valg i den individuelle arbejdsaftale? Skal artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 med andre ord fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning og praksis, hvorefter individuelle arbejdsaftaler skal indeholde klausulen om valg af den rumænske lov? M.fl.</p>	Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	15.07.21
C-160/20	<p>Stichting Rookpreventie Jeugd e.a.</p> <p>Spørgsmål 1: Er den i direktivets artikel 4, stk. 1, beskrevne målemetode, der beror på ISO-standarder, der ikke er frit tilgængelige, i overensstemmelse med artikel 297, stk. 1, TEUF (og forordning (EU) nr. 216/2012013) og det til grund herfor liggende gennemsigtighedsprincip?</p> <p>Spørgsmål 2: Skal ISO-standarderne 4387, 10315, 8454 og 8243,</p>	Sundhedsministeriet	O-sag	GA	15.07.21

	<p>som der henvises til i direktivets artikel 4, stk. 1, fortolkes og anvendes således, at ved fortolkningen og anvendelsen af direktivets artikel 4, stk. 1, skal emissionsindholdet af tjære, nikotin og kulilte ikke kun måles (og kontrolleres) efter den foreskrevne metode, men emissionsindholdet kan eller skal også på anden vis og med anden intensitet måles (og kontrolleres)?</p> <p>Spørgsmål 3a: Er direktivets artikel 4, stk. 1, i strid med direktivets udgangspunkter og dets artikel 4, stk. 2, og med artikel 5, stk. 3, i WHO's rammekonvention om tobakskontrol, fordi tobaksindustrien har medvirket ved fastsættelsen af de ISO-standarder, der nævnes i direktivets artikel 4, stk.1? Spørgsmål 3b: Er direktivets artikel 4, stk. 1, i strid med direktivets udgangspunkter, med artikel 114, stk. 3, TEUF, med rækkevidden af WHO's rammekonvention om tobakskontrol og med chartrets artikel 24 og 35 i, fordi der ved den heri foreskrevne målemetode ikke måles emissionsindholdet for filtercigaretter ved den tilsigtede brug, da der med denne metode ikke tages hensyn til virkningen af ventilationshuller i filtret, som ved den tilsigtede brug stort set lukkes af rygerens læber og fingre?</p> <p>Spørgsmål 4a: Hvilken alternativ målemetode (og kontrolmetode) kan eller skal anvendes, såfremt Domstolen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - besvarer spørgsmål 1 benægtende? - besvarer spørgsmål 2 bekræftende? - besvarer spørgsmål 3a og/eller spørgsmål 3b bekræftende? <p>Spørgsmål 4b: Såfremt Domstolen ikke kan afgive en besvarelse af spørgsmål 4a: Hvis der midlertidigt ikke findes nogen målemetode, foreligger der da en situation som omhandlet i direktivets artikel 24, stk. 3?</p>				
C-181/20	<p>VYSOČINA WIND</p> <p>1. Skal artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en medlemsstat pålægger brugerne forpligtelsen til at finansiere omkostningerne ved indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE, som stammer fra fotovoltaiske paneler, der er bragt i omsætning før den 1. januar 2013, og ikke producenterne?</p> <p>2. I tilfælde af et bekræftende svar på det første spørgsmål er det – med henblik på vurderingen af betingelserne for en medlemsstats ansvar for den skade, som forvoldes borgere ved en tilsidesættelse af EU-retten – relevant, sådan som det er tilfældet i hovedsagen, at en medlemsstat selv har fastsat regler for finansiering af affald fra fotovoltaiske paneler før vedtagelsen af et direktiv, hvilket direktiv medførte, at fotovoltaiske paneler blev omfattet af EU-rettens anvendelsesområde og at producenterne herved blev pålagt forpligtelsen til at afholde omkostningerne forbundet hermed, herunder for så vidt angår paneler, der var blevet bragt i omsætning før udløbet af fristen for gennemførelsen af direktivet (og selve vedtagelsen af retsakten på EU-retligt niveau)?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	15.07.21
C-190/20	<p>DocMorris</p> <p>Er det i overensstemmelse med afsnit VIII, især artikel 87, stk. 3, i direktiv 2001/83/EF, når en national bestemmelse (her: § 7, stk. 1, første punktum, i Heilmittelwerbegesetz) fortolkes således, at det er forbudt for et postordreapotek med hjemsted i en anden medlemsstat at forsøge at hverve kunder med udskrivning af en konkurrence, når deltagelse i konkurrencen er knyttet til indlevering af en recept på et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel, og den udlovede gevinst ikke er noget lægemiddel, men en anden genstand (her: en elektrisk cykel til en værdi af 2500 EUR og elektriske tandbørster), og der ikke er risiko for, at</p>	Sundhedsministeriet Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	15.07.21

	der herved fremmes en uhensigtsmæssig eller overdreven brug af lægemidler?				
C-261/20	<p>Thelen Technopark Berlin</p> <p>1) Følger det af EU-retten, navnlig af artikel 4, stk. 3 TEU, artikel 288, stk. 3, TEUF og artikel 260, stk. 1, TEUF, at artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra g), og stk. 3, i direktiv 2006/123 om tjenesteydelser i det indre marked har direkte virkning i forbindelse med en verserende retssag mellem privatpersoner således, at de nationale bestemmelser i § 7 i den tyske Verordnung über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (bekendtgørelse om honorarer for arkitekt- og ingeniørydelser, herefter »HOAI«), som er i strid med dette direktiv, og hvorefter de minimumssatser for arkitekters og ingeniørers projekterings- og tilsynsydelser, der er fastsat i denne honorarordning – bortset fra visse undtagelsestilfælde – er bindende, og en honoraraftale med lavere satser end minimumssatserne, der indgås i kontrakter med arkitekter og ingeniører, er ugyldig, ikke længere finder anvendelse?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>a) Udgør Forbundsrepublikken Tysklands regulering af bindende minimumssatser for arkitekters og ingeniørers projekterings- og tilsynsydelser i HOAI's § 7 en tilsidesættelse af etableringsfriheden i henhold til artikel 49 TEUF eller andre generelle EU-retlige principper?</p> <p>b) Såfremt det andet spørgsmål, litra a), besvares bekræftende: Følger det af en sådan tilsidesættelse, at de nationale bestemmelser om bindende minimumssatser (i den foreliggende sag HOAI's § 7) ikke længere finder anvendelse i en verserende sag mellem private?</p>	Miljøministeriet Erhvervsstyrelsen	O-sag	GA	15.07.21
C-362/20	<p>Profit Europe</p> <p>Er rørfittings af støbejern med kuglegrafit med gevind fra Kina pålagt antidumpingtold i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 1071/2012 af 14. november 2012 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand (EUT 2012, L 318, s. 10) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien (EUT 2013, L 129, s. 1), idet Den Europæiske Unions domstol i dom af 12. juli 2018 i de forenede sager C-397/17 og C-398/17 udtalte, at rørfittings af støbejern med kuglegrafit ikke er rørfittings af deformerbart støbejern, og at støbte rørfittings af støbejern med kuglegrafit skal henføres under en anden underposition end støbte rørfittings af deformerbart støbejern?</p>	Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	15.07.21
C-584/20 P og C-621/20 P	<p>Kommissionen mod Landesbank Baden-Württemberg og CRU samt CRU mod Landesbank Baden-Württemberg</p> <p>Påstande: 1. Rettens dom af 23. september 2020 i sag T-411/17, Landesbank Baden-Württemberg mod Den Fælles Afviklingsinstans (SRB), EU:T:2020:435, ophæves.</p> <p>2. Annullationspåstanden forkastes.</p> <p>3. Indstævnte betaler sagsomkostningerne.</p>	Erhvervsministeriet	O-sag	Dom	15.07.21
C-709/20	<p>The Department for Communities in Northern Ireland</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1. Medfører Regulation 9(3)(c)(i) i Universal Credit Regulations (Northern Ireland) 2016 (lov om Universal credit (Nordirland) af 2016), som blev indført ved Social Security (Income-related Benefits) (Updating and Amendment) (EU Exit) Regulations</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	15.07.21

	<p>(Northern Ireland) 2019 (lov om social sikring (indkomstbaserede ydelser) (ajourføring og ændring) (udtræden af EU) (Nordirland) af 2019), og som er til hinder for, at unionsborgere med national opholdsret (begrænset opholdstilladelse) får ret til sociale sikringsydelser (i denne sag »foreløbig opholdsret« i henhold til Appendix EU til UK Immigration Rules (EU-bilaget til Det Forenede Kongeriges immigrationslovgivning), ulovlig (enten direkte eller indirekte) forskelsbehandling i henhold til artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og er uforenelig med Det Forenede Kongeriges forpligtelser i henhold til European Communities Act 1972 (lov om De Europæiske Fællesskaber af 1972)?</p> <p>2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, og Regulation 9(3)(c)(i) i Universal Credit Regulations (Northern Ireland) 2016 anses for at medføre indirekte forskelsbehandling, er Regulation 9(3)(c)(i) i Universal Credit Regulations (Northern Ireland) 2016 da berettiget i henhold til artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og uforenelig med Det Forenede Kongeriges forpligtelser i henhold til European Communities Act 1972?</p>				
--	---	--	--	--	--